

PRZEWIERCENIE (4) *sb n*

Pierwsze i drugie e jasne, końcowe pochylone.

sg N przewiercenié (3); -é (1), -(e) (2). ◇ G przewierceniå (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. wiercenie, Linde bez cytatu s.v. przewiercieć.

Przedziurawienie wierceniem; terebratio Mącz, Cn; foratus Calep, Cn; perforatio Mącz; terebratus Cn (4) : Perforatio, Przewiercenie. Mącz 134d, 449d; Forabilis, Quod perforari potest – łatwy przewierceniå. Calep 431a, 431a.

Synonimy: przebicie, przekłocie.

Cf PRZEWIERCIEĆ

KO